

- Quæstio V. De juramento
testium. pag. 163.
38. Ejus necessitas.
39. Ejus comprehensio.
40. An remitti valeat.

- Quæstio VI. De examine
testium. pag. 164.
41. A quo et ubi faciendum.
42. Interrogationes generales et speciales.
43. Fallaces.
44. Attestationes legendæ testibus et subscribendæ.

- Quæstio VII. De publicatione
attestationum. pag. 166.
45. Publicatio est de justitia quamvis non de substantia.
46. Facienda regulariter ad petitionem partium tantum.
47. Facta publicatione, super iisdem articulis regulariter neque novi neque antiqui testes rursus produci possunt.
48. Exceptiones.
49. Facta publicatione, attestations valent et in alio judicio inter easdem personas.
50. Non amplius regulariter admittitur exceptio contra personas.
51. Proponendæ sunt ante publicationem.
52. Tamen regulariter non retardant examen testium.
53. Exceptiones.
54. Exceptiones contra examen et attestations testium.

Titulus XXI.

De Testibus cogendis vel non.

1. Testes cogi possunt.
2. Clericus nequit de jure communitari a iudice laico, sed ab episcopo, qui illum ad laicum transmittere valet, ei adjuncto clerico.
3. Norma exceptionalis.
4. Gradatio poenarum contra testem contumacem.

5. Personæ quæ relative repelluntur vel excusantur a testimonio ferendo.
6. Clericus testari debet et contra suam ecclesiam, si necessarium.
7. Non valet juramentum de testimonio non reddendo.

Titulus XXII.

De fide instrumentorum. p. 173.

1. Quid et quotuplex instrumentum.
2. Instrumentum publicum.
3. Plene probat.
4. De protocollo.
5. De transumptis.
6. Aliæ scripturæ authentica.
7. De archivis Ecclesiarum, Monasteriorum, civitatum et familiarum illustrium.
8. De scripturis stricte privatis.
9. Exceptio pecuniæ non numeratæ et dotis non solutæ.
10. Libri rationales.
11. Libri parochiales.
12. Quando producenda instrumenta.
13. Actor tenetur edere sua instrumenta.
14. Quando per exceptionem teneatur et reus.
15. Quomodo suppleatur amissio fortuita instrumenti.
16. Quomodo amissio ex facto proprio.
17. Ex facto adversarii.
18. De extravaganti dubio.
19. Impugnatio instrumenti ratione notarii.
20. Ratione formæ.
21. Materie.
22. Probatio falsitatis per testes instrumentarios.
23. Per testes extraneos.
24. Impugnatio scripturæ privatæ tamquam supposititiæ.
25. Corruptio partium substantialium.

Titulus XXIII.

De præsumptionibus. p. 184.

1. Definitio.
2. Divisio; juris et hominis.

3. Subdivisio hujus in levem, gravem, violentam.
4. Effectus gravis.
5. Violentæ in civilibus.
6. In criminalibus.
7. Præsumptio juris tantum.
8. Generalis et specialis.
9. Ejus effectus in agibilibus.
10. In ordine judiciali.
11. Præsumptio juris et de jure.
12. Ejus effectus.
13. Præsumptionum prævalentia.

Titulus XXIV.

De jurejurando. pag. 189.

1. Definitio.
2. Requisita.
3. Divisiones.
4. De juramento promissorio; ejus natura.
5. Obligatio ex religione juramenti non transit ad successores.
6. Bene vero obligatio ex justitia.
7. Proponitur quæstio an sustineantur ex juramento actus qui alias non sustinerentur.
8. Prima sententia negat de actibus, qui non sustinentur intuitu boni publici et affirmat de iis, qui non sustinentur intuitu boni privati.
9. Secunda negat sustineri, qui lege vel canone declarati sunt nulli, et affirmat de iis qui tantum declarati sunt rescindibiles.
10. Argumenta præferendi hanc sententiam.
11. Quæstio specialis, an renunciatio jurata, quam lex posterior irritat, sit adhuc jure canonico valida.
12. Negatur adhuc sustineri.
13. Neque obstat cap. 2. de pactis in 6°.
14. Renunciatio enim emittitur sub virtute legis vigentis.
15. Et hæc conditio est implicita.
16. Et etiam subauditur; nisi res notabiliter fuerit mutata.
17. Clausulæ effrænatae, easdem conditiones subaudiunt.
18. Excipe nisi expresse contemplatus fuerit casus novæ legislationis; lex tamen et id reprobare posset.
19. Adde, juramenta esse strictæ interpretationis.
20. Quæstio de juramento metu extorto; valet sed est relaxabile.
21. De juramento judiciali.
22. Ejus divisio.
23. Juramentum voluntarium.
24. Juramentum stricte giudiciale, seu litis decisorium, delatum et relatum.
25. Non defertur in omnibus causis.
26. Juramentum necessarium, suppletorium et purgatorium.
27. Causæ in quibus non admittitur juramentum suppletorium.
28. Defertur tantum personæ legali.
29. De scientia et non de credulitate.
30. Et ei pro quo militat semiplena probatio.
31. Quinam valeant illud recusare.
32. Juramentum in litem.

Quæstio de interpretatione
juramenti.

33. Juramentum stricte interpretandum, et bona fide præstitum, in favorem jurantis.
34. In juramento promissorio circa materiam quæ cadit sub dispositione juris, intelligitur juxta jus commune.
35. 2°. Semper subintelligitur salvum jus superioris.
36. 3°. Non urget obligatio si res fuerit notabiliter mutata.
37. 4°. Item si altera pars fidem fregerit.

Titulus XXV.

De exceptionibus. pag. 205.

1. Quid exceptio.
2. Exceptiones peremptoriæ et perpetuæ, ac temporales seu dilatoriæ.
3. Declinatoriæ fori.

4. Contra personam actoris.
5. Contra causam.
6. Contra ordinem judiciarium.
7. Quis possit excipere.
8. Si exceptio non suscipiatur a iudice, appellari potest.
9. Clausula: remotis exceptionibus.
10. Possunt proponi plures exceptiones contrariæ disjunctive.
11. Etiam successive.
12. Ordo servandus in exceptionibus proponendis.
13. Tempus utile pro exceptionibus dilatoriis.
14. Idem pro peremptoriis.
15. Post sententiam definitivam excipitur contra executionem.
16. Sed exceptiones omissæ possunt proponi in appellatione, nisi ex dolo omissæ fuerint.
17. De replicationibus, duplicationibus, triplicationibus et quadruplicationibus.

Titulus XXVI.

De præscriptionibus. pag. 211.

1. Præscriptio ut exceptio et ut modus legitimus.
 2. Rationabilitas legis inducentis præscriptionem.
 3. Olim distinguebatur præscriptio et usucapio.
 4. Præscriptio formalis et causalis.
 5. Ordinaria, extraordinaria et immemorialis.
- Conditiones præscriptionis.
6. A. Res non præscriptibiles.
 7. Extinctiva præscriptio jurisdictionis superioris non admittitur.
 8. Bene vero translative.
 9. Res furtivæ.
 10. B. Bona fides, quoad præscriptionem acquisitivam.
 11. Jure civili sufficit ab initio; sed reprobatur est jure canonico.

12. Qui dubitat de suo jure, nequit inchoare præscriptionem.
13. Sed potest cœptam præscriptionem continuare, frustra adhibita diligentia.
14. Turbato judicialiter, si vicerit, non interruptitur præscriptio.
15. Error juris clarus et certus impedit præscriptionem.
16. Mala fides antecessoris præjudicat successoribus ex titulo generali.
17. Sed non secundo hæredi.
18. Neque successoribus ex titulo particulari.
19. Tamen mala fides Prælati nocet Ecclesiæ.
20. An bona fides requiratur et pro præscriptione liberativa.
21. Affirmandum quando tenemur ad aliquid præstandum.
22. Non autem cum tenemur tantum ad patiendum.
23. C. Justus titulus.
24. Differt a titulo vero.
25. Titulus coloratus.
26. Titulus æstimatus.
27. Titulus præsumptus.
28. Postremi duo non sufficiunt pro ordinaria præscriptione.
29. D. Justa possessio.
30. Continuata.
31. Suspendio et interruptio.
32. Suspendio Ecclesia vacante, vel rectore agere non valente.
33. Suspendio durante ætate pupillari.
34. Suspendio ex impedimento communi et notorio.
35. Interruptio naturalis.
36. Civilis.
37. Differentiæ inter utramque.
38. Tempus. Triennium pro re mobili.
39. Idem valet contra Ecclesiam, si non agatur de pretiosis.
40. Quoad immobilia, 10 anni inter præsentibus, 20 contra absentem cum titulo.

41. Præscriptio longissimi temporis 30 annorum deficiente titulo.
42. Præscriptio 40 annorum contra Ecclesiam et fiscum.
43. Præscriptio 100 annorum contra Ecclesiam Romanam.
44. Aliæ præscriptiones ex particulari privilegio.
45. Præscriptio immemorialis.
46. Ei videtur comparanda centenaria.
47. Immemorialis est melior titulus de mundo.

Titulus XXVII.

De sententia et re judicata.

A. De sententia. pag. 229.

1. Conclusio in causa.
2. Sententiæ definitio; sententia definitiva.
3. Interlocutoria.

I. Requisita extrinseca.

4. I. tempus intra biennium.
5. II. citatio partium.
6. III. scribatur.

2º. Requisita intrinseca.

7. I. Conformitas juri.
8. II. Conformitas libello.
9. Exceptiones ex æquitate.
10. III. Sit certa.
11. IV. Regulariter motivata.

B. De re judicata.

12. Quid res judicata.
13. Facit præsumptionem juris et de jure.
14. Executioni mandanda est.
15. Causæ quæ non transeunt in rem judicatam.
16. Regulariter non nocet tertio.
17. Exceptiones.

C. De expensis.

18. Regulariter solvendæ a victo.
19. Nisi justam causam habuerit litigandi.

D. Executio sententiæ.

20. In actione reali res judicata statim executioni demandatur.
21. In personali civili regulariter adest quadrimestre.
22. Judex ordinarius exequitur sententiam in suo territorio.
23. Sententia alterius judicis evidenter injusta executioni non demandatur.
24. Judex delegatus a summo Pontifice exequitur sententiam suam per se vel per alium.
25. Ceteri delegati eam exequentur tantum si expresse habuerint in delegatione.
26. Ratio servanda in executione.

Titulus XXVIII.

De appellationibus, recusationibus et relationibus. p. 238.

1. Appellatio quid.
2. Judicialis et extrajudicialis.
3. Extrajudicialis non suspendit sententiam nisi acceptata a superiore.
4. Judicialis ex Tridentino fit vel a definitiva, vel ab interlocutoria vim definitivæ habente.
5. Quis possit appellare.
6. A quibus iudicibus possit appellari.
7. Ad quem liceat appellare. Ad Summum Pontificem licet appellare omissis medio.
8. A Vicario Generali non appellatur ad Episcopum.
9. Judex immediatus, Pontifice inferior, quando præteriri valeat.
10. Arbitri eligendi in causa Episcopi et Clerici.
11. Quando appellatio proponitur ad iudices diversi gradus.
12. Causæ in quibus non datur appellatio.
 - 1º. Criminalis.

29. In quibus transactum, vel conventum.
 30. Ab arbitris voluntariis.
 40. In re notoria.
 50. A sententia quæ transiit in rem iudicatam.
 60. Post duas conformes.
 70. Elapsis fatalibus.
13. Clausula: appellatione remota, non excludit casus appellationis a jure prævisos.
 14. In reliquis locus est tantum recursui.
 15. Modus servandus in appellando.
 16. Non valet appellatio super omni causa.
 17. Appellando ab interlocutoria, exprimenda est causa.
 18. Non est necesse, appellando a definitiva.
 19. Ratio differentia.
 20. De apostolis.
 21. Dimissorii.
 22. Reverentiales.
 23. Refutatorii.
 24. Tempus ad apostolos petendos.
 25. De Fatalibus appellationum.
 26. Fatalia ad inchoandam appellationem.
 27. Fatalia ad prosequendam appellationem.
 28. Fatalia ad finiendam.
 29. Non attenduntur a tribunalibus supremis.
 30. Tempus non currit legitime impeditis.
 31. Causa introducta ad iudicem superiorem ipse pronuntiat de deserta appellatione.
 32. In extrajudicialibus lapsus fatalium non prohibet actionem aut exceptionem læsi.
- De effectibus appellationum.
 33. Effectus suspensionis.
 34. Devolutivus.
 35. Cum appellatur ab interlocutoria quæ præjudicat principali, suspenditur jurisdictio iudicis inferioris.
36. Casus plures sunt in quibus non datur suspensio, ut Iº. a correctione superioris regularis.
 87. IIº. a decretis Episcopi visitantis.
 38. IIIº. a censuris absolute illatis.
 39. Constitutio Benedicti XIV. Ad militantis.
 40. Si tamen episcopus visitans procedat judicialiter, datur appellatio in suspensivo.
 41. Effectus devolutivus.
 42. Acta transmittenda ad iudicem ad quem expensis appellantis.
 43. Admissa appellatione ut legitima, iudex ad quem potest eam etiam exequi.
 44. Rejecta appellatione ab interlocutoria, remittitur causa iudici a quo.
 45. Admissa appellatione ab interlocutoria, praxis est iudicem appellationis videre posse et de principali.
- De attentatis pendente appellatione.
 46. Attentatum est innovatio contra jus.
 47. Facta a iudice a quo sustinentur donec non fuerint revocata ad petitionem partis a iudice ad quem.
 48. Possunt ne revocari et ante cognitionem causæ principalis in qua appellatum.
 Decretum S. Congr. Episcoporum de mandato Clementis P. VIII. anno 1600. circa appellationes et inhibitiones.
- De recusationibus.
 49. Recusatio iudicis suspecti.
 50. Episcopus visitans recusari nequit.
 51. Modus recusandi.
 52. Effectus.
- De relationibus.
 53. Quid relatio.
 54. Effectus.

Titulus XXIX.

De Clericis peregrinantibus.

1. Quid peregrinans. pag. 265.
 2. Conditiones.
 3. Constitutio Eugenii IV.
 4. Ei derogatum a Tridentino quoad Parochos.

Titulus XXX.

De confirmatione utili vel inutili. pag. 267.

1. Quid confirmatio.
 2. In forma communi.
 3. In forma speciali.
 4. Quomodo dignoscatur.
 5. In dubio præsumitur in forma communi.

6. Præsertim si noceat tertio.
 7. Confirmatio inutilis.
 8. De clausula 'Contrariis quibuscumque non obstantibus'.
 9. De alia clausula 'Privilegiis contrariis non obstantibus'.
 10. An iudex inferior valeat cognoscere valorem confirmationum Summi Pontificis.
 11. Aperitio oris.
 12. De innovatione privilegiorum.
 Instructio S. C. EE. et RR. pro ecclesiasticis Curiis, quoad modum procedendi œconomice in causis disciplinariis et criminalibus Clericorum.

Finis libri II.